

РЕШЕНИЕ

№ 357

гр. Пловдив, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Надежда Л. Махмудиева
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. С.ова
като разгледа докладваното от Станислав П. Георгиев Въззивно търговско дело № 20235001000408 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл. 258 - 273 от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба вх. № 6667/26.05.2023 г. от Т. Ж. С. ЕГН ***** против решение № 146/01.05.2023 г., постановено по т. д. № 183/2022 г. по описа на ОС – СЗ в частта, с която е отхвърлен иска на Т. Ж. С. ЕГН ***** от гр. К., ул. Р. № *, вх. *, ет. *, ап. ** за осъждане на Г. ф., гр. С., бул. „ГИ“ № 2 за заплащане на сумата над размера от 20 000.00 до пълния предявен размер от 40 000.00 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди (счупване на крайната част на лявата голямо-пищялна кост и тялото на лявата малко-пищялна кост, разкъсно-контузна рана в мястото на счупване на голямо-пищялната кост, охлузване на кожата), причинени от ПТП на 23.10.2021 г., около 02:30 часа, в с. Е..

Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното в съответната част и да уважи исковата претенция за неимуществени вреди в пълен размер. Претендира разноски.

Ответник Г. ф. счита, че въззивната жалба е неоснователна. Претендира разноски.

Д. А. М. ЕГН ***** , в качеството на трето лице – помагач на Г. ф. не е взело становище по същество.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено

следното:

Обективно съединени искиве с правна квалификация чл. 557, ал. 2, б. „а“ от КЗ и чл. 86 от ЗЗД.

Предявени от Т. Ж. С. ЕГН ***** от гр. К., ул. Р. № *, вх. *, ет. *, ап. ** против Г. ф. – С. 1000, ул. „ГИ“ № ****

Ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати сумата 40 000.00 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди (счупване на крайната част на лявата голямо-пищялна кост и тялото на лявата малко-пищялна кост, разкъсно-контузна рана в мястото на счупване на голямо-пищялната кост, охлузване на кожата), причинени от ПТП на 23.10.2021 г., около 02:30 часа, в с. Е.. Претендира разноски.

Ответникът не признава иска. Претендира разноски.

Д. А. М. ЕГН *****, в качеството на трето лице – помагач на Г. ф. счита, че искът е неоснователен.

Съгласно чл. 269 от ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

В рамките на тази проверка, настоящата инстанция намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

В исковата молба се твърди, че, на 23.10.2021 г., около 02.30 часа, С. е пострадала в резултат на ПТП в с. Е.. Била пътник на мотоциклет „К., модел *** ***, управляван от Д. А. М.. Пътували в с. Е., като излезли на земен път в северния край на селото, където поради движение с несъобразена скорост водачът на мотоциклета М. изгубил контрол и паднали на лявата страна.

Видно от представения препис от споразумение по протокол № 109/16.06.2022 г. по НОХД № 443/2022 г. по описа на РС - К. (л. 40 – 43 от делото на ОС), Д. А. М. ЕГН *****, роден на г. в гр. К., е признат за виновен в това, че на 23.10.2021 г. в с. Е., община К., област СЗ, на кръстовището на ул. „А.Т.“ с ул. „ГР“, без да има необходимата правоспособност, при управление на моторно превозно средство - мотоциклет „К., модел *** ***, без регистрационен номер, с рама № *****, е нарушил правилата за движение по Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и Правилника за приложение на Закона за движение по пътищата (ППЗДвП), а именно: чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП: „Всеки участник в движението по пътищата с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди“; чл. 20, ал. 1 от ЗДвП: „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“; чл. 70, ал. 1 от ЗДвП: „При движение през нощта и при намалена видимост моторните превозни средства и трамваите трябва да бъдат включени къси или дълги светлини, габаритни светлини и светлина за осветяване на задната табела с регистрационния номер“; чл. 123, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДвП:

„Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен: 1. без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието; 2. когато при произшествието са пострадали хора: а) да уведоми компетентната служба на МВР; б) да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на МВР; в) до пристигането на органите по буква „б“ съобразно необходимостта, да вземе мерки за безопасността на движението и да окаже помощ на пострадалите, ако това не представлява опасност за него; г) да не премества превозното средство, ако то не пречи на движението, както и да не променя състоянието му до идването на органите на МВР, освен ако с него е необходимо да превози до лечебното заведение пострадалите, след което е длъжен веднага да се завърне на мястото на произшествието; д) да вземе мерки следите от пътнотранспортното произшествие да бъдат запазени до тяхното фиксиране или описване от компетентните служби; чл. 132, т. 2 от ЗДвП: „При превозване на пътници водачът е длъжен преди потегляне и по време на движение да осигури всички условия за безопасното им превозване“; чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП: „Движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни“; чл. 150 от ЗДвП: „Всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е индивидуално електрическо превозно средство или превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на МПС по време на обучението му“; чл. 10, ал. 1, т. 12, б. „в“ от ППЗДвП: „Моторно превозно средство или тегленото от него ремарке е технически неизправно, ако има някоя от следните повреди или неизправности: по осветителната уредба - не светят дългите, късите, габаритните светлини или стоп-светлините, като по непредпазливост е причинил на Т. Ж. С. от гр. К., родена на **** г. средна телесна повреда, изразяваща се в открито счупване на външния и вътрешния глезенен израстък на лявата подбедрица, което счупване ѝ е причинило трайно затруднение на движенията на левия крак за срок от около 4-5 месеца, при правилно протичане на оздравителния процес, след което е избягал от местопроизшествието - престъпление по чл. 343, ал. 3, б. „а“ във вр. с ал. 1, б. „б“, вр. с чл. 342, ал. 1 от НК. На основание чл. 343, ал. 3 б. „а“, във вр. с ал. 1, б. „б“, вр. с чл. 342, ал. 1 и чл. 54 от НК, му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година, което на основание чл. 66 ал. 1 от НК, е отложено за срок от три години.

Съгласно нормата на чл. 383, ал. 1 от НПК, одобреното споразумение има последиците на влязла в сила присъда, която според чл. 300 от ГПК е задължителна за гражданския съд. Следователно са установени деецът, деянието - процесното ПТП, неговата противоправност и вината.

По делото не е спорно, че за мотоциклет „К., модел *** ***** без регистрационен номер, с рама № ***** е нямал действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ към датата на ПТП (23.10.2021 г.)

Видно от писмо от 25.01.2022 г. от С. към Г. ф. (л. 11 от делото на ОС), както и писмо-отговор от 14.04.2022 г. от Г. ф. във връзка с подадената претенция (л. 12 от делото на

ОС), процедурата по чл. 380 от КЗ е изпълнена.

Спорът е за размера на дължимото обезщетение.

В исковата молба се твърди, че в резултат на ПТП ищцата получила изключително тежки травматични увреждания, изразяващи се в счупване на лявата глезена става и дисталната част на тибията. Първоначално била лекувана в ***** „СЗ”, а по-късно на 25.10.2021 г. била приета за лечение в ***** „П.”, където се взело решение да се оперира и да се намести фрактурата. Предприета е операция на 26.10.2021 г., където първо е извършено открито наместване на фрактурата, а по-късно е поставена вътрешна фиксация тибия и фибула и РСОМ, като се е фиксирала счупената кост с два канюлирани винта, а фибулата се е наместила под рентгенов контрол и се е фиксирала с едно остеосинтезно средство. Изпитвала силни болки в областта на счупването и предприетата фиксация, не можела да стъпва на крака си. Посочва се, че на 26.04.2022 г. отново се наложило да бъде приета в болница по повод възпалена рана в областта на левия глезен. Имала болки и оток. На 27.05.2022 г. е оперирана, като се извършила ревизия на възпалената рана на нивото на ляв глезен и дебридман на девитализираните тъкани. Извършена е екстракция на остеосинтезните средства от лява тибия и фибула. Твърди, че към момента все още се възстановява от операцията. Трудно подвижна е и има ограничени движения. Болките ѝ продължават. Сочи се, че търпяла изключителни болки и страдания, търпи ги и сега, ще ги търпи и за в бъдеще.

Към момента на ПТП С. е била на около 16 години и 9 месеца.

Видно от заключението на медицинската експертиза (л. 90 – 92 от делото на ОС), във връзка с ПТП на 23.10.2021 г., Т. Ж. С., в качеството на пътник на задна седалка на мотоциклет, е получила: счупване на крайната част на лявата голямо-пищялна кост и тялото на лявата малко-пищялна на кост; разкъсно-контузна рана в мястото на счупване на голямо-пищялната кост и охлузване на кожата. Съвременното лечение е оперативно и същото е проведено. Приложени са и медикаменти. С. е излекувана напълно и е възстановена основната функция на крайника - ходене. Има малко ограничение в сгъването в неговата крайна фаза, което не ограничава използването на крайника за физически труд. Според експерта, болката е относителна величина с индивидуален декларативен характер и няма как да бъде обективизирана чрез степени, скали и т. н. Тя влияе върху личностния пълноценен здравословен комфорт, самочувствието, настроението и ежедневния витален стереотип. С. със сигурност е търпяла болки, по-интензивни в началото и стихващи след отминаване на острия период от травмата. Към момента няма причини да изпитва болка. В съдебно заседание експертът пояснява, че може да има усещане за болка при промяна на атмосферното налягане или при голямо физическо натоварване, като отокът е непоС.ен. Налице е козметичен дефект – белег.

Видно от показанията на свидетел С. (л. 85 от делото на ОС), която е майка на ищеца, през нощта на ѝ позвънили от Бърза помощ да отиде, тъй като дъщеря ѝ е пострадала при ПТП и искали да ѝ правят снимка на крака. Отишла и припаднала, защото кракът ѝ бил върху един леген пълен с кръв. Двама полицаи имало там и ѝ съобщили, че е паднала с

мотор. Завели я да ѝ правят снимка и след това се върнали и казали, че трябва да се оперира, но не могат в К. да я оперират и трябва да я закарат в СЗ. Впоследствие я преместили в П.. Била извършена операция. Взели я след няколко дни престой, гледали я в къщи, като свидетелят трябвало да си пусне отпуска, защото се налагало да я обслужва. Два - три месеца ищецът не можела пострадалата да ходи, с патерици била. Започнала рехабилитация по два пъти в седмицата, не можела да слиза по стълби. След шест месеца ходили да махнат металните винтове. Психически преживяното ѝ се отразило доста зле, не можела да спи по цяла нощ. Не можеше да се среща с приятелките, те били на училище. Били приятели с Д., като С. не знае от колко време.

С оглед вида, интензитета и продължителността на доказаните увреждания, които са в пряка причинно-следствена връзка с ПТП и на броя и сложността на медицинските интервенции, степента на възстановяването на ищеца, негативните психически изживявания, ежедневните затруднения при извършването на обикновени дейности за сравнително кратък период от време, възрастта на ищеца, наличието на козметичен дефект и при приложението на чл. 162 от ГПК и чл. 52 от ЗЗД, въззивният съд намира, че сумата от 30 000.00 лева е най-справедлив общ паричен еквивалент на причинените неимуществени вреди и тази сума следва да бъде присъдена, а до пълния предявен размер претенцията следва да бъде отхвърлена.

Ответникът прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на С., която към датата на ПТП (23.10.2021 г.) е била на 16 години и в ранните часове (02.00 часа през нощта) е била по пътищата на страната - движение по земен път в покрайнините на с. Е. с неспособен водач, на който се е доверила, вместо да е при родителите си или най-малкото в тяхно присъствие посред нощ - нарушаване на нормата на чл. 8, ал. 3 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет.).

В разпоредбата на чл. 51, ал. 2 от Закон за задълженията и договорите (ЗЗД) е предвидена възможност за намаляване на обезщетението за вреди от деликт, но намаляването на обезщетението е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване по смисъла на закона, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал виновно. Приложението на посоченото правило е обусловено от наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия, с което обективно е създал предпоставки или възможности за настъпване на увреждането, т. е. в хипотеза, когато е налице причинна връзка между действията или бездействията на пострадалия и вредоносния резултат.

Видно от показанията на свидетел С. (л. 85 от делото на ОС), тя е майка на ищеца. Твърди, че е пуснала дъщеря си да бъде с пълнолетна приятелка, при която трябвало да спи и, че ще ходи на купон.

В случая С. е била в ранните часове (02.00 часа през нощта) по пътищата на страната - движение по земен път в покрайнините на с. Е. с неспособен водач, на който

се е доверила, вместо да е при родителите си или най-малкото в присъствие на пълнолетно лице със съгласието и знанието на родител или на мястото, където родител и е позволил да бъде – на гости при приятелка.

На следващо място С. е знаела, че прекият причинител е неправопособен водач. Това обстоятелство се установява от неговите обяснения, дадени в съдебно заседание на 16.02.2023 г. (л. 86 от делото на ОС). Според М., С. е била без придружител и е знаела, че той няма свидетелство за управление на МПС.

Налага се общият извод, че със своето поведение ищецът е допринесла за причиняване на вредоносния резултат. Настоящата инстанция намира, че количествения израз на съпричиняването е в размер на 1/3.

Следователно на С. следва да бъде присъдено обезщетение в размер на 20 000.00 лева.

До тези правни изводи, макар и с други мотиви е достигнал и първоинстанционният съд, поради което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

С. е била освободена от заплащане на държавни такси и не е платила такава за въззивното производство.

С оглед горното и на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК следва да бъде осъден Г. ф. да заплати в полза на бюджета на Съдебната власт, по сметка на Апелативен съд – Пловдив сумата от 400.00 лева, представляваща дължима държавна такса от С. за въззивното производство.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 146/01.05.2023 г., постановено по т. д. № 183/2022 г. по описа на ОС – СЗ в частта, с която е отхвърлен иска на Т. Ж. С. ЕГН ***** от гр. К., ул. Р. № *, вх. *, ет. *, ап. ** за осъждане на Г. ф., гр. С., бул. „ГИ“ № 2 за заплащане на сумата над размера от 20 000.00 до пълния предявен размер от 40 000.00 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди (счупване на крайната част на лявата голямо-пищялна кост и тялото на лявата малко-пищялна кост, разкъсно-контузна рана в мястото на счупване на голямо-пищялната кост, охлузване на кожата), причинени от ПТП на 23.10.2021 г., около 02:30 часа, в с. Е..

Решението е постановено при участието Д. А. М. ЕГН *****, в качеството на трето лице – помагач на Г. ф. – С. 1000, ул. „ГИ“ № ****

ОСЪЖДА Г. ф. – С. 1000, ул. „ГИ“ № **** да заплати в полза на бюджета на Съдебната власт, по сметка на Апелативен съд – Пловдив сумата от 400.00 (четиристотин) лева, представляваща дължима държавна такса от Т. Ж. С. за въззивното производство.

Преписи от решението да бъдат връчени на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване, в едномесечен срок от съобщаването, при наличие на предпоставките по чл. 280 от ГПК, пред Върховния касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____